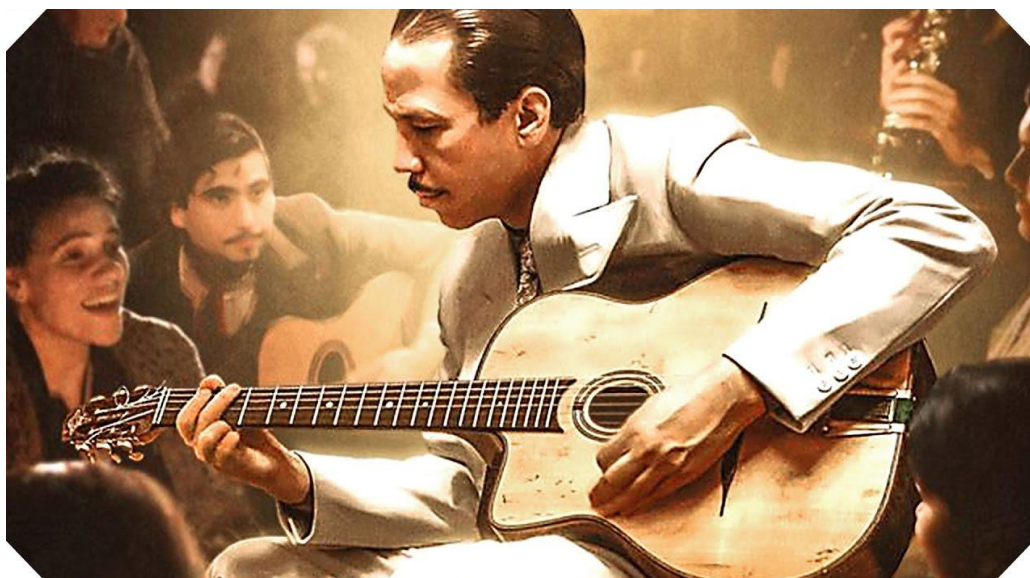

ΤΖΑΝΓΚΟ, Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΣΟΥΙΝΓΚ - DJANGO

Σκηνοθεσία: Ετιέν Κομάρ

Σενάριο: Etienne Comar, Alexis Salatko (novel)

Ηθοποιοί: Ρεντά Κατέμπι, Σεσίλ ντε Φρανς, Alex Brendemuhl, Maximilien Poullein, Ulrich Brandhoff, Alexandre Sauty, Aloise Sauvage, Antoine Laurent, Gabriel Mirete.

Φωτογραφία: Christophe Beaucame

Μοντάζ: Monica Colema

Μουσική: Warren Ellis

Χώρα: Γαλλία (έγχρωμη)

Διάρκεια: 117'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

«Django»: Ταίνια έναρξης του 67ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου με πρόεδρο της κριτικής επιτροπής τον Ολλανδό σκηνοθέτη Πολ Βερχόφεν.

Στο κατεχόμενο Παρίσι του 1943 ο Τζάνγκο Ράινχαρτ είναι ο βασιλιάς του σουίνγκ. Η γερμανική προπαγάνδα τού ζητά να ταξιδέψει στο Βερολίνο για συναυλίες, ενώ οι ομοεθνείς του τσιγγάνοι καταδιώκονται από τους ναζί. Έτσι αποφασίζει να διαφύγει στην Ελβετία μαζί με τη σύζυγο και τη μητέρα του.

Βρισκόμαστε στο Παρίσι του 1943. Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής, ο τσιγγάνος Τζάνγκο Ράινχαρτ (Ρεντά Κατέμπι), μία μοναδική προσωπικότητα της εποχής και βιρτουόζος της κιθάρας, βρίσκεται στο απόγειο της καριέρας του. Κάθε βράδυ το Παρίσι χορεύει με τη σουίνγκ μουσική του στα Φολί Μπερζέρ, ενώ την ίδια στιγμή οι τσιγγάνοι της Ευρώπης καταδιώκονται και εξολοθρεύονται από τους Ναζί.

Όταν το Γερμανικό καθεστώς του ζητάει να πάει στο Βερολίνο για συναυλίες, διαισθάνεται τον κίνδυνο και αποφασίζει να δραπετεύσει στην Ελβετία με τη βοήθεια της Γαλλίδας φίλης του Λουίζ ντε Κλερκ (Σεσίλ ντε Φρανς). Ο Τζάνγκο, ταξιδεύει στη λίμνη της Γενεύης με την έγκυο σύζυγό του και τη μητέρα του.

Αλλά η απόδρασή τους είναι πιο πολύπλοκη απ' ό τι περίμενε. Οι τρεις τους βρίσκονται στη δίνη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Κατά τη διάρκεια αυτής της καθοριστικής περιόδου ο Τζάνγκο Ράινχαρτ παρέμεινε ένας ξεχωριστός μουσικός και συνθέτης που αντιστάθηκε με την τέχνη και το χιούμορ του, αναζητώντας συνεχώς δρόμους προς τη μουσική τελειότητα.

Η ταινία καταφέρνει να μας μεταδώσει την ξεχωριστή προσωπικότητα του Τζάνγκο Ράινχαρτ καθώς και τις εντυπωσιακές μουσικές του ικανότητες, ειδικά σε ένα τρίο συναυλιακών σκηνών που αποτελούν την κορύφωση κάθε πράξης της ιστορίας. Σε αυτές τις στιγμές, ο ηθοποιός Ρεντά Κατέμπι αποκαλύπτει πόσο απολαμβάνει ο Ράινχαρτ να παίζει μαζί με τους μουσικούς του είτε σε ένα μεγάλο θέατρο είτε σε ένα άδειο μπαρ την gypsy jazz που τον έκανε διάσημο σε

όλο τον κόσμο.

HOLLYWOOD REPORTER

Η ταινία «Django» (2017), συμμετέχει παράλληλα και στο Διαγωνιστικό Πρόγραμμα του του 67ου Διεθνούς Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Βερολίνου. Πρόκειται για μια γαλλική παραγωγή που περιστρέφεται γύρω από τον Τζάνγκο Ράινχαρτ, τον σπουδαίο κιθαρίστα και συνθέτη, με φόντο τη διαφυγή του από το Παρίσι το 1943 για να γλυτώσει από τους Ναζί. Το φιλμ, συνδυάζει την προσωπική ιστορία με μια συνταρακτική περίοδο για την Ευρώπη.

“Ο Τζάνγκο Ράινχαρτ ήταν ένας από τους πρωτοπόρους της Ευρωπαϊκής τζαζ και πατέρας του Gypsy Swing. Η ταινία παρουσιάζει ένα συγκλονιστικό κεφάλαιο της παραχώδους ζωής του και αποτελεί μια διαχρονική ιστορία επιβίωσης. Οι συνεχείς κίνδυνοι, η αναγκαστική φυγή αλλά και η ταγκλήματα που διαπράχθηκαν εναντίον της οικογένειάς του δεν κατάφεραν να τον σταματήσουν να παίζει μουσική” αναφέρει χαρακτηριστικά ο διευθυντής του Φεστιβάλ Βερολίνου, Ντίτερ Κόσλινκ.

Το «Django», αποτελεί το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Ετιέν Κομάρ, σεναριογράφου μεταξύ άλλων του φιλμ «Ενώπιον Θεού και Ανθρώπων» του Ξαβιέ Μποβουά και παραγωγού ταινιών όπως το «Τιμπουκτού» και «Ο Βασιλιάς μου». Πρωταγωνιστεί ο αξιόλογος ηθοποιός Ρεντά Κατέμπι («Σε Επιφυλακή», «Μακριά από τους Ανθρώπους») και η Σεσίλ ντε Φρανς, την οποία είχαμε απολαύσει και στην ταινία των αδερφών Νταρντέν, «Το Παιδί με το Ποδήλατο».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ (tvxs.gr)

Ο καλλιτέχνης απέναντι στην Ιστορία, μέσα από μια ευπρεπή και γεμάτη υπέροχη μουσική. Ταινία έναρξης του τελευταίου Φεστιβάλ Βερολίνου.

Ο σπουδαιότερος κιθαρίστας της τζαζ, ο βελγικής καταγωγής τσιγγάνος Τζάνγκο Ράινχαρτ ενέπνευσε το βιογραφικό μυθιστόρημα «Folles de Django» του Αλεξί Σαλατκό και αυτό με τη σειρά του το σκηνοθετικό ντεμπούτο του πολυβραβευμένου Γάλλου παραγωγού Ετιέν Κομάρ («Ενώπιον Θεού και Ανθρώπων», «Τιμπουκτού»). Η ταινία του, η οποία σήκωσε την αυλαία του τελευταίου Φεστιβάλ Βερολίνου, εξελίσσεται στο κατεχόμενο Παρίσι του 1943, όταν ο Τζάνγκο Ράινχαρτ ήταν ο βασιλιάς του σουίνγκ.

Η γερμανική προπαγάνδα τού ζητά να ταξιδέψει στο Βερολίνο για συναυλίες, την ίδια ώρα που οι τσιγγάνοι καταδιώκονται απηνώς από τους ναζί. Έτσι εκείνος αποφασίζει να διαφύγει στην Ελβετία μαζί με τη σύζυγο και τη μητέρα του, βοηθούμενος από τη Γαλλίδα ερω-

μένη του Λουίζ ντε Κλερκ. Ο καλλιτέχνης απέναντι στην Ιστορία, μέσα από μια ευπρεπή μα αναποφάσιστη ως προς τους στόχους της βιογραφία. Πρόκειται για ιστορικό δράμα; Για ψυχολογικό πορτρέτο (η πολιτικο-κοινωνική αφύπνιση ενός καλλιτέχνη); Για αγωνιώδες θρίλερ; Ο Κομάρ τα συνδυάζει όλα αλλά χωρίς νεύρο, αφήνοντας την υπέροχη μουσική να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η βιογραφική ταινία για τον ιδιοφυή κιθαρίστα της τζαζ Τζάνγκο Ράινχαρτ δραματοποιεί την περίοδο κατά την οποία ο γεννημένος στο Βέλγιο Τσιγγάνος βιρτουόζος βρισκόταν στο απόγειο της καριέρας του στο κατεχόμενο από τους Γερμανούς Παρίσι, το 1943, και προσπάθησε, με τη βοήθεια της Γαλλίδας ερωμένης, φίλης και φανατικής θαυμαστικής της τέχνης του Λουίζ Λε Κλερκ να διαφύγει με την οικογένειά του - σε μια παρατεταμένη σεκάνς που συνδυάζει ελαφρά περιπέτεια με τη Μελωδία της Ευτυχίας. Στο επίκεντρο παραμένει η νομαδική, ρευστή προσωπικότητα ενός αυθεντικού καλλιτέχνη, δύσκολου να δαμαστεί, γνήσια απρόθυμου να περιοριστεί στην κανονικότητα μιας συνεπούς καριέρας, ειδικά σε τόσο ακραίες περιστάσεις, και μάλιστα απέναντι σε εχθρούς που θεωρούσαν τη μουσική του «μαϊμουδίστικη» και τον ίδιο, άκακο διασκεδαστή. Ένθεν και ένθεν, ο Ετιέν Κομάρ, παραγωγός του Ενώπιον Θεών και ανθρώπων, που σκηνοθετεί για πρώτη φορά, επισημαίνει την ελάχιστη ουμανιστική στάση των Γάλλων δωσίλογων απέναντι στη μανία των ναζί να μαντρώσουν τους Ρομά και να τους ξαποστείλουν σε στρατόπεδα και επιμένει στη συνθετική μαεστρία και στην εκτελεστική δεινότητα του Ράινχαρντ. Το μουσικό κομμάτι της ταινίας είναι απολαυστικό, μια βουτιά στην πρωτοποριακή, σουίνγκ χρήση της κιθάρας με ένα groove πρωτόγνωρο και μεταδοτικό, που όσο κρατά, δεν θες να τελειώσει - κι ευτυχώς, ο Κομάρ δεν σιγκουνεύεται τη διάρκεια και την ένταση στα κομμάτια, με πλάνα που εστιάζουν στο «παιχτικό» τμήμα και στο πάθος που συνεπαίρνει τον καλλιτέχνη. Η νομαδική του φύση, ο έρωτας και η σχέση του με συναδέλφους, οικογένεια και γνωστούς εκτρίχονται μάλλον τυπικά, περισσότερο σαν διάλειμμα στη μουσική του παρά σαν δράμα που εξιτάρει.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ETIENNE COMAR

Παραγωγός, Σεναριογράφος και Σκηνοθέτης, γνωστός για τις ταινίες του Des hommes et des dieux (2010), Ο βασιλιάς μου (2015) and Υψηλή μαγειρική (2012). Το Django είναι η πρώτη σκηνοθετική του δουλειά.

